

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Ево нас браћо и сестре налазимо се у средини Велике недеље, која се зове „Страсна“, то јест недеља страдања Господа и Бога и Спаса нашега Исуса Христа. А зове се и Велика, а сваки дан у овој седмици назива се Велики. Велики понедељак, Велики уторак, среда, а нарочито Велики четвртак, Велики петак и Велика субота. Откуда тај епитет да се придаје овим данима, јединима у години као Велики четвртак и остали велики дани? Због великих догађаја који су се десили у те дане, а који су се десили са страдањем Господа нашега Исуса Христа, ради нас људи и ради нашега спасења. Од Цвети па до Васкрсења Господ је кренуо на пут страдања, и Света Црква Њега прати на свим Његовим стазама којима је ходао, носио крст свој, и чинио величанствена и велика дела ради нас људи.

Данас Велики четвртак, препун је догађаја који се десио тога дана, а међу њима јесте управо Тајна вечера, коју је Господ одржао са својим ученицима и апостолима, и на којој је установио Свету Тајну причешћа. Јер на тој вечери каже Свето Писмо, Свето Јеванђеље, Господ узео хлеб у своје руке и рече ученицима својим: „Узмите једите јер је ово тело моје које се ради вас ломи за опроштај грехова.“ А затим узео чашу вина показа га и благослови га, и рече: „Пијте из ње сви, јер је ово моја крв Новог завета, која ће се пролити за вас и за многе, ради опроштаја грехова.“ И тако Господ је први извршио Свету Евхаристију, Свету Тајну Евхаристије или Литургију, и причестио своје Свете ученике. И рекао им: „Ово чините за мој спомен.“ И од тада до данас на свакој Светој Литургији, Господ преко руку својих служитеља свештеника и Епископа, врши ову Свету Тајну и даје себе за храну, онима који у Њега верују, који се Његовим именом називају, и који се крсте крстом часним.

Али исто тако на Тајној вечери поред ученика који су се причестили био је такође ученик Његов, али недостојан ученик који је после пришешћа отишао и издао свога Учитеља, продао га за тридесет

сребреника. Схватате да се говори о Јуди Искариотском, који је био један од дванаесторице апостола, али ето постао је Његов издајник. А Свети апостол Павле, баш данас који се читао у Светом Апостолу каже: „На спасење и исцељење душа и тела.“ Али ако се неко недостојно причешћује, онда суд себи једе и пије, на осуду себи онда се причешћује. Зато је потребно браћо и сестре за Свето причешће да се припремамо. Света Црква је одредила како. Постом, молитвом, Светом тајном покајања и исповести. И очишћењем себе од тих грехова у тој Светој тајни покајања.

Тако да када човек приступа Светој чаши да се причести, треба да је измирен са свима, да нема ни на кога мржњу, да не чини никакво зло дело, да показује љубав и смирење према свима, трпљење у невољама и страдањима, попут Господа нашега, који је све ове невоље и страдања претрпео из љубави према човеку и роду људскоме, да би нас људе ослободио од греха људи и ђавола. Јер до Његовог доласка ђаво је држао род људски у својим канџама, преко греха који је он људима нудио и људе наговарао на грехе и преко смрти која је дошла као последица греха. Јер каже Свети апостол: „Плата за грех је смрт.“ Тако да наш праотац сада који је учинио грех и отпао од Бога, он је уствари измислио смрт, јер Бог није смрт створио, него је смрт последица непослушности према Богу и отпадању од Бога. Бог је извор живота, и ко је са Богом на њега се односе оне речи које је Господ рекао Марти и Марији: „Ко верује у мене, неће видети смрти до века. И онај који верује у мене ако и умре живеће.“

Тако да је Господ својим страдањем, Светом Тајном Евхаристије, Светом Тајном коју је на данашњи дан установио и предао људима и својим славним васкрсењем, Он је победио највеће непријатеље рода људскога: грех, смрт и ђавола. И тиме људима обезбедио и осигурао живот вечни у Царству небескоме. Осигурао је васкрсење свима људима, јер је Он дошао ради свих људи, а не ради једнога народа, ради једне партије, ради једне групе, него ради рода

људскога да свима дарује живот вечни.

Али сви ће васкрснути сви добијају вечност, само што ће та вечност бити различита, постоји блажена вечност у блаженству у Царству Христовоме, и постоји вечност у мукама и паклу огњеноме. Где ће се ко наћи од људи, зависи како смо свој живот провели овде на земљи. Они који су веровали у Господа Христа, који су следили Његово Јеванђеље, Његове Свете заповести, који су се трудили да чине добро другима, а који су се и кајали за грехе своје које као људи, по слабости чинимо. Они ће отићи у вечну, блажену радост у Царству Божијем, а који нису веровали, који су зло чинили, који се нису кајали, нису се причешћивали, они ће отићи у муку вечну, у огањ вечни, у пакао огњени.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице, свих угодника Божијих који су Богу угодили, нека би даровао и нама да и ми проживимо овај живот богоугодно у вери Православној, да сачувамо веру своју неокрњену, неупрљану, да по њој живимо да се кајемо за грехе своје, и да се примпремљени причешћујемо телом и крвљу Господа Христа, да би нам то било на исцељење душа и тела и на живот вечни, да би смо када пођемо одавде и ми се нашли тамо где се сви Свети Божији налазе у Царству Небескоме, да тамо и ми слаavimo са свима Светима чудесног Господа Христа, који је ради нас људи, пострадао и васкрсао, са Оцем и Духом Светим, кроза све векове и сву вечност.

Амин!